

„Határtalanul!” – Székelyföldi legendák nyomában

Vasárnap kora hajnalban, amikor már éppen világosodott, izgatottan érkezünk meg az iskola elé, ahol már várt minket az autóbusz.

Az első napból, amire a legjobban emlékszünk, az Kolozsvár volt. A hatalmas Mátyás király szobor megtekintése után kaptunk egy órányi szabadidőt. Nagyon hangulatosnak találtuk a főtéren felfüggesztett körteizzókat. Körösfőn megkoszorúztuk a Vasvári Pál szobrot, de sajnálatosan a templomba már nem jutottunk be. Este 11 órakor megérkeztünk a szállásra. Vacsora után rögtön beszédültünk az ágyba.

Másnap Csíkszeredára vitt az utunk, ahol két osztálytársunktól hallhattunk Petőfi verset. Pongráctetőn vettünk málna és áfonya mézet, és megsodáltuk a tájat. A Békás-szorosnál a szerpentin miatt sokan rosszul lettünk, de kárpótolt bennünket a lefelé vezető út mentén a gyönyörű sziklák látványa. A Gyilkos-tónál kaptunk szabadfoglakozásra időt, és mindenki megkóstolta az ottani kürtöskalácsot. Nyergestetőn Ákos bácsi verse közben állati hallgatóságunk is lett két kutya személyében.

A parajdi sóbányába lépve kellemetlen szag fogadott minket, de meglepődtünk milyen sok dolgot lehet ott csinálni. Az osztálykép kedvéért mindenki megnyalta a sófalat. Korondon megnéztük a fazekas agyagedényeket, és páran, még gondoltunk a nagyszüleinkre is vásárfia tekintetében. Tamási Áron sírján Farkaslakán olyan sok nemzeti színű szalagot láttunk, mint még soha.

Sokak kedvencévé vált a Mohos tőzezláp. Ez volt a legérdekesebb hely, szó szerint egy tó felszínén lépdeltünk. Ezt követően lementünk a Szent Anna tóhoz, itt sok instagram kép készült. Visszamentünk a szállásra, ahol kettévált a csapat.

Ákos bácsi vezetésével a többség elment wellness-ezni. Míg a többiekkel Tusnádfürdőn tettünk egy nagy sétát. Gyönyörű a kilátás!

Az utolsó nap kellemetlen hír fogadott minket. A már megszokott, megszeretett buszunk lerobbant. Így egy másik busszal kellett befejeznünk ezt a csodás pár napot.

Hazafelé menet ellátogattunk Vajdahunyadvárába, ahol a Hunyadi családra emlékeztünk.

Hosszú volt az út hazáig, de annyi élménnyel érkezünk az iskola elé, hogy fáradtságot nem is éreztünk. Éjjelbe nyúlóan meséltünk otthon testvéreinknek és szüleinknek, akik irigykedve hallgatták a sok kedves történetet.

